

garður — børn upp til skúlaaldur í tann mun pláss er.

Sjálvsagt er hetta til gleði hjá teimum foreldrum, ið tað eydnaðist at fáa børn inn. Ongin skal ovunda teimum hetta. Men hvat so við teimum, ið vóru við sviðið soð? Teimum, ið høvdu gleitt seg til, at teirra skúlabarn nú eisini hevði henda møguleika? Teimum, ið mangan høvdu stúrt fyri hvat barn teirra ger eftir skúlatíð og ongan góðan hava at fara til fram til klokkan 18, tá foreldrini koma frá arbeiði? Lat okkum eisini sláa fast, at sum samfelagið er í dag, noyðast bæði foreldur, í flestu førum, at arbeiða úti.

Hesi standa í dag spyrjandi og vónsvikin, ti hetta var annað enn teimum var lovað.

Í tíðindaskrivi frá Býráðnum stóð at lesa í Tórsláðnum, at enn høvdu teir ikki fingið »troðka allar aktivitetirnar inn, sum ætlað var«. — Já, orðið »troðka« var nýtt.

Sum er, er ikki pláss fyri øllum veggustovubørnum og barnagarðsbørnum. — Sjálvsagt kunnu nøkur »troðkast« inn afturat. Tað er jú bert ein spurningur um at flyta innbúgv og búnýti, og lata børnini øll venda sama veg, so taka tey jú minni pláss. Eisini kann nakað vinnast av pláss við at earmarka starvsfólkatalið. Erú aðrir møguleikar? Neyvan.

Vit kunnu ikki uttan víðari gloyma, hvat endamálið upprunaliga var.

Bylingshúsinu eru av teim flestu sera væl umtókt, og børnini hava tað

gott; men ongin, sjálvstítt ikki ein politikari, trýr upp á, at verandi hús nektar tann tørv, ið er. Ella kunnu okja virksemd til tað sum ætlanin var.

Hóast hetta, so eru tað politikarar, sum alment úttala seg um, at nú er so gott sum rokkið á mál. At teir hava hildið tað, sum lovað var. — Val er jú í hondum, og tað er sjálvsagt av týðningi, at kunna vísa á úrslit í farna valskeiði.

Vónandi verður ikki steðgað her, men arbeitt víðari til rokkið er á mál — tað upprunaliga málið.

Jú, sjálvandi eisini ein spurningur um pengar, men hava vit loyvi til, í einum framkomnum samfelag sum okkara, at gloyma børnini? Tað eru jú tey, sum seinni eita vaksni.

Hvussu tey verða sum vaksni, avger í stóran mun uppvøksturin. Latið okkum kunna siga, at vit gjørdur tað rætta, og ikki koma við tí gomlu søguni um, at »soleiðis hevur tað altíð verið, eisini tá vit vóru børn, og vit hava ikki tikið skaða« — vit vita jú innast inni, hvat er rættast, og at tann umsorgan, vit geva børnunum, ikki er ein skeiv fløga. — Fíggarliga kann tað vísa eitt hall fyrstu árin, men úrslitið seinni verða vit ikki skuffað av!

Lat meg enda við at undirstrika, at hetta á ongan hátt er at meta sum kritikur av tí, sum komið er, men ein áheitan um, at arbeitt verður víðari til komið er frma til tað, ið upprunaliga var ætlanin.

E.H.E.

Fólkafloks ótanger í Fuglafirði

Eg las herfyri í einum av bløðunum at fólkafloksungdómur í Havn høvdu skrætt niður plakatinar hjá hinum flokkunum, og kann eg tí ikki lata vera við at koma við hesi viðmerking.

Her í Fuglafirði var líka illa státt, um ikki verri. Sonur ein ivrigan fólkafloksmann skræddi plakatinar hjá øllum flokkum niður eftir bert faum tímum, og eftir hingu bert plakatinar við glansbiletunum av fólkafloksvalevnum í Fuglafirði.

Hetta fer ein at hugsa um, um tað er tilkan at-burð fólkafloksforeldur læra síni børn og tilkan menniskjafjendskan hugsunarhátt, tey leggja niður í tey.

Um so er, verður ikki stuttligt hjá okkum, sum ikki velja fólkaflokkinn, at hugsa um, at hesi somu fólkafloksmanna skulu vera verja okkara, tá ið vit ikki orka meir og mugu koma undir verju og umsorgan hjá tí almenna, sum vit hava gildið til í øll hesi ár.

Hetta eu óhugnaligir tankar, nú fólkaflokkurin fekk 8 menn og nú situr sum størsti flokkur, og er bert at vóna, at nógv, sum hava atkvøtt fyri fólkaflokkinn hesu ferð, hava beiskan smakk í muninum og velja øðrvísi næstu ferð.

Hugsunarsamur veljari

Svarti hesturin

Danska blaðið *Information* hevði nú um dagarnar eina rættiliga rámandi oddagrein um feroyska Namibiaævin-týrið og upphavsmann tess, Óla Breckmann. Vit loyva okkum at endurprenta hana

Info

Tirsdag 8. november 1988

UAFHÆNGIG AF PARTIPOLITIK · U

44. årgang nr. 261. Pris 6,75 kr. ○○○

Den sorte hest

FÆRINGERNE skal i dag vælge ny regering efter, hvad der er karakteriseret som en af de mest hektiske valgkampe, nogen færing kan huske.

Den har bragt aggressioner frem på Færøerne, men i Danmark er Lagtingsvalget en temmelig underordnet begivenhed, og landets TV-stationer koncentrerer sig da også om et andet valg, selv om i hvert fald TV 2 vel burde ofre noget mere opmærksomhed på valget på Færøerne, da stationen blev til ved hjælp af det færøske folketingsmedlem Oli Breckmann, der reddede regeringens TV 2-model, og som nu er det færøske valgs sorte hest.

Breckmanns indblanding i indre danske forhold skabte en del forargelse i Danmark, hvor det kun er yderst sjældent, at nogen forholder sig til det betimelige i, at Danmark blander sig i færøske forhold.

Det skaber til gengæld røre på Færøerne. Forholdet til Danmark er traditionelt et af valgets hovedspørgsmål, men det er denne gang trængt noget i baggrunden af andre emner.

Færøernes udlandsgæld er vokset til en milliard. Fiskeriet har det rigtigt skidt. Fronterne mellem venstre og højre er trukket skarpt op. Partiernes religiøse sindelag. Sådant lyder - i overskrifter - valgets mest markante emner.

Valgets temaer kan ikke umiddelbart oversættes til dansk, for selv om forholdet mellem Danmark og Færøerne sydfra ser uproblematisk ud, så er der langt mellem dansk og færøsk tankegang.

DEN FORSKEL har Oli Breckmann, der også er lagtingsmedlem for det konservative parti Folkeflokkun, stor forståelse for, og derfor kunne han iværksætte en plan, der har haft stor indflydelse på valgkampen og måske får det på valget.

Som omtalt i *Information* formidlede den ultra-konservative Oli Breckmann en fisker-aftale mellem færøske redere og namibiske myndigheder.

Breckmanns brug af aftalen var en dreven manuskriptforfatter værdig, og gjaldt det fiktion og ikke den virkelige virkelighed, så fortjente Breckmanns plot en langvarig applaus.

I Breckmanns fremstilling var aftalen beviset på, at han i modsætning til de udelukkende regeringspolitikere fra Javndarflokkun (Socialdemokratiet), var i stand til at gøre noget for de færøske fiskere.

Men Breckmanns plan indeholdt mere. Han fremstillede aftalen som et korstog i kristenhedens sag imod kommunismen, og viste dermed vælgerne, at han havde det rette kristne sindelag.

Hvordan det kan lykkes Breckmann, kræver en større indsigt i færøsk kultur, end det er forundt de fleste af os danskere, men en del af forklaringen, lig

ger i, at Breckmanns stærkeste politiske incitament, er kampen mod kommunismen.

FN's sanktionspolitik er for Breckmann en kommunistisk sammensværgelse, og hvis man er imod fiskeriaftalen, må man være for kommunismen, og altså imod kristendommen, lyder Breckmanns logik, som nogle færing kan følge.

Det er naturligvis en forenklet fremstilling, men Breckmann kunne ikke undgå at vide, at socialdemokraterne ville være imod aftalen, da de i Lagtinget forgæves har forsøgt at få flertal for at følge den danske udenrigspolitik på området.

Breckmann udtalte, da kendskabet til aftalen nåede den danske offentlighed, at han mente, at ethvert forsøg på at modarbejde FN's sanktionspolitik var et gode.

Breckmann havde hermed placeret en penibel sag i Udenrigsministeriet.

Udenrigsministerens reaktion var en kraftig misbilligelse af fiskeriaftalen, samt en opfordring til det færøske Lagting, om at få vedtaget sanktionslove mod Sydafrika og Namibia. Ministeriet undgik her ved at blande sig kraftigt i færøske forhold.

Men den bløde landing var alligevel hård nok til, at den kunne pikere færingene.

Folkeflokkens ungdomsafdeling »Viljen« reagerede hurtigt med et svar på Ellemann-Jensens reaktion, som de karakteriserede som en støtte til »den marxistiske Atli Dam«.

Socialdemokraterne var ikke meget for at omtale sagen i valgkampen, den var bedst egnet til at blive upopulær på, og Breckmann nedtonede selv efterhånden sagen. Socialdemokrater siger, han havde fået mundkurv på af sit parti. Folkeflokkun, der har været uden for regeringen siden sidste valg, hvor Socialdemokratiet og Tjodveldisflokkun (republikanerne) gerne ville indgå koalition med Folkeflokkun med den betingelse, at Breckmann ikke var med.

BRECKMANN'S PLAN blev pludselig igen aktuel, da FN kort før valget protesterede over for lagmand Atli Dam, og da Det Namibiske Kirkeråd ligeledes sendte en protest til Dam og det færøske folk.

Informations udsendte i Namibia kunne også tilføje sagen nye aspekter. Breckmanns aftale kom ikke, som han har udtalt, namibierne til gode. Tværtimod går fortjenesten direkte til Sydafrika.

Vores udsendte kunne bekræfte Breckmanns oplysninger om, at fiskeflåder fra Østlandet, er ved at dræne namibiske farvande for fisk - sammen med sydafrikanske og vesteuropæiske fiskeflåder.

Men han kunne også berette, at namibierne helst så, at der helt blev stoppet for fiskeriet, som Sydafrika for nylig har givet tilladelse til bliver øget.

Bestilt arbejde, siger Breckmann om protesterne.

»Det Namibiske Kirkeråd siger, de repræsenterer 70 procent af Namibiens kristne befolkning, men den menige kirkegænger er ikke enig med disse repræsentanter der farer frem med djævelen i den ene hånd, og Biblen i den anden, akkurat som ham den brednæsede Desmond Tutu«, sagde Breckmann, da han mandag ringede til *Information* for at advare imod, at de kilder, avisens udsendte refererer, enten er SWAPO-folk eller kriminelle, hvilket er et fedt for Breckmann - fremgik det af samtalen.

Breckmann kostede kun danskerne TV 2, for færingene kan han blive regeringsmedlem - hvis hans plan lykkes.

Måtte det om ikke andet så i Guds navn blive forhindret. Han må - ifølge Breckmann - i forvejen døje megen urimelighed.